

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

9. april 1891

**Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige
trængende udenfor Fattigvæsenet.**

**Indholdsfortegnelse til
Alderdomsunderstøttelsesloven.**

Betingelserne for at erholde Alderdomsunderstøttelse:
Trang, 60 Aars Alder, Indfødsret..... § 1.
De nærmere Betingelser for Adgang til
 Alderdomsunderstøttelse..... § 2.
Indgivelse af Begæring om Alderdomsunderstøttelse. § 3.
Undersøgelse af de indgivne Begæringer..... § 4.
Alderdomsunderstøttelsens Omfang..... § 5.
Ophør af den en Gang tilstaaede
 Alderdomsunderstøttelse..... § 6.
Opholdskommunens Udredelse af
 Alderdomsunderstøttelse; dens Krav paa
 Erstatning fra
 Forsørgelseskommunen..... § 7.
Postering i Kommunernes Regnskaber af Udgifter til
 Alderdomsunderstøttelse. — Indberetning og
 Indsendelse af Regnskab til
 Indenrigsministeren..... § 8.
Statskassens Tilskud til Udgifter ved
 Alderdomsunderstøttelse. Tilskuddets Fordeling
 mellem Kommunerne..... § 9.
Besværinger fra de trængende over de kommunale
 Bestyrelser. Overøvrighedens Kontrol med
 Hensyn til Kommunernes Udredelse af
 Alderdomsunderstøttelse. — Meningsuligheder
 mellem Kommunerne i Sager om
 Alderdomsunderstøttelse..... § 10.
Lovens Ikrafttræden..... § 11.

§ 1.

„Den, der efter at have fyldt sit 60de Aar bliver ude af
Stand til at forskaffe sig selv eller dem, overfor hvem der
paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til
Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, skal,
for saa vidt han har Indfødsret, efter de nedenfor angivne

Bestemmelser være berettiget til at erholde Alderdomsunderstøttelse.

Som ligeberettigede med indfødte anses i fornævnte Henseende en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er i Ægteskab med eller senest har været i Ægteskab med en Mand med Indfødsret."

Kommentarer:

1. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, overfor hvilke Personer der kan Paahvile en anden fuld Forsørgelsespligt, henvises til Bemærkningerne ved Fattiglovens §§ 2 - 8.

2. Paragraffens 2det Stykke kommer ikke til Anvendelse paa en forladt Kone, saa længe hun ikke tillige er frasepareret eller fraskilt.

§ 2.

„Adgang til Alderdomsunderstøttelse efter foregaaende Paragraf skal være betinget af:

a) at den paagældende ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Æresoprejsning;

b) at Trangen ikke er begrundet i Handlinger, ved hvilke han til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, i hans uordentlige og Ødsle Levned, eller paa anden lignende Maade er selvforskyldt;

c) at han i de sidste 10 Aar, før Begæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet, og i Løbet af samme Tidsrum ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Løsgængeri eller Betleri; for en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle, medens hun levede i Ægteskab med ham, som tillige oppebaaret: af hende selv. Personer over 60 Aar, der, naar denne Lov træder i Kraft, nyde eller have nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, falde ind under Lovens Bestemmelser, hvis Understøttelsen først er begyndt efter det 60de Aar, og vedkommende i de sidste 10 Aar, før denne begyndte, har opfyldt de under dette Litra anførte Betingelser samt i Øvrigt fyldestgør de i Loven for Opnaaelse af Alderdomsunderstøttelse givne Forskrifter. Den Understøttelse, der er ydet ham efter det

60de Aar, betragtes i saa Fald overfor den understøttede ikke som Fattighjælp."

Kommentarer:

1. Til Vejledning ved Spørgsmaalet, om en Handling anses for at være vanærende i den offentlige Mening, saaledes at den, der er dømt for den, maa opnaa Æresoprejsning for at kunne erholde Alderdomsunderstøttelse, henvises til de Meddelelser om de i Henhold til Lov af 3dje April 1868 tilstaaede Æresoprejsninger, der findes optagne i Ministerialtidende B. for 1871 Side 344 - 348, for 1876 Side 387 - 392 og for 1881 Side 885 - 897.

Endvidere mærkes Just. Min. Skr. Nr. 100 - 1864 i Ministerialtidende A., hvor det er udtalt, at Æresoprejsning som overflødig ikke kunde meddeles en Mand, der i Medfør af Straffelovens § 204 (grove Voldshandlinger) var anset med Straf af Forbedringshusarbejde i 6 Maaneder, da det af den paagældende udviste Forhold ikke kunde anses som en i den offentlige Mening vanærende Handling. - Om slige Voldshandlinger kunne anses for vanærende, maa dog formentlig blive afhængigt af de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Omstændigheder.

2. Naar Paragraffen fordrer, at den, der skal kunne erholde Alderdomsunderstøttelse, ikke i de sidste 10 Aar har modtaget Fattighjælp, maa der ved Spørgsmaalet, om en af det offentlige ydet Hjælp overfor ham har haft Fattighjælps Virkninger, ses hen til de Regler, der galdt, da Understøttelsen blev ydet ham. Om Forskelligheder i saa Henseende mellem den ældre Ret og Fattigloven henvises til Bemærkningerne ved Fattiglovens § 25.

Har den paagældende i Løbet af de sidste 10 Aar Modtaget Fattighjælp, er han udelukket fra Alderdomsunderstøttelse, selv om Fattighjælpen af ham er tilbagebetalt eller er bleven ham eftergiven.

§ 3.

„Begæring om Alderdomsunderstøttelse indgives i Kjøbenhavn til Magistraten og udenfor Kjøbenhavn til vedkommende Kommunalbestyrelse. Begæringen, hvortil Blanketter, affattede efter en af Indenrigsministeren foreskreven Formular, erholdes hos de nævnte Myndigheder, skal indeholde de til Bedømmelsen af den paagældendes Adgang til Understøttelsen nødvendige Oplysninger. Begæringen skal være ledsaget af de Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som Andrageren kan fremskaffe, og skal være forsynet med en

af ham paa Tro og Love underskreven Erklæring om, at dens Indhold er overensstemmende med Sandheden. Er han ude af Stand til at udstede en saadan Ærklæring, skal Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger være attesteret af tvende med Forholdene nøje kendte Personer, hvis Troværdighed, om fornødent, bevidnes af Øvrigheden."

Kommentarer:

1. Som udtalt i Indenrigsministeriets Cirkulære af 1ste Juni 1891 paahviler det i Kjøbenhavn Magistraten og udenfor Kjøbenhavn Kommunalbestyrelserne at drage Omsorg for, at der stedse haves til Raadighed den fornødne Beholdning af de af Indenrigsministeriet udarbejdede Blanketter til Brug ved Begæringer om Alderdomsunderstøttelse. Blanketterne, der paa derom fremsat Anmodning ville være at udlevere uden Betaling til dem af Kommunens Beboere, der kunne komme i Betragtning til at erholde Understøttelse, blive at anskaffe for Kommunekassens Regning,

2. Som Bilag til nærværende Tillæg findes Aftryk af de af Indenrigsministeriet udarbejdede Formularer til Blanketter til Begæringer om Alderdomsunderstøttelse*).

*) *Blanketterne kunne erholdes i I. H. Schultz's Bogtrykkeri i Kjøbenhavn*

§ 4.

„De i § 3 nævnte kommunale Myndigheder undersøge de indkomne Begæringer. Til Brug ved Undersøgelsen skal uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige, samt Bistand ydes af øvrigheden. I fornødent Fald kan der optages Politiforhør over Andrageren og andre, der maatte kunne meddele Oplysning. Efter endt Undersøgelse bestemmer vedkommende kommunale Myndighed, om Andrageren har Krav paa Alderdomsunderstøttelse, og i saa Fald, hvad og hvor meget, der skal ydes ham.

Den Hjælp, som det bliver nødvendigt forinden Sagens endelige Afgørelse at tilstaa den paagældende, betragtes, for saa vidt han findes berettiget til Alderdomsunderstøttelse, som en Del af denne, i modsat Fald som Fattighjælp."

Kommentar:

Bliver det efter Paragraffen nødvendigt at tilsige Personer til at afgive Forklaring i Retten til Brug ved Sager

om Alderdomsunderstøttelse, maa der formentlig tilkomme de paagældende Vidnegodtgørelse eller Reglerne i Lov Nr. 77 af 20de April 1688, jvfr. ogsaa Just. Min. Skr. Nr. 213 — 1886 i Minist. Tid. A.

§ 5.

„Understøttelsen bør udgøre, hvad der til enhver Tid behøves til den understøttedes og Families nødvendige Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men kan i øvrigt bestaa saavel i Penge som i Naturalydelse og, hvor Omstændighederne tale derfor, i Anbringelse i særlig dertil bestemte Asyls eller lignende Anstalter.

De Regler, som overfor trængende i Almindelighed gælde for Sognerejser, for Benyttelsen af Læger og Jordemødre og for Vederlag til saadanne samt for Begravelshjælp, gælde ogsaa overfor Personer, som understøttes i Henhold til nærværende Lov."

Kommentar:

Med Hensyn til Paragraffens 2det Punktum henvises til Bemærkningerne ved Fattiglovens § 44.

§ 6.

„For saa vidt den understøttedes Trang ikke har været begrundet i midlertidige Aarsager saasom forbigaaende Sygdom, Arbejdsløshed og deslige, beholder han den ham een Gang tilstaaede Understøttelse, saa længe hans Forhold blive uforandrede.

Skulde han foretage Handlinger, der efter § 2 vilde udelukke ham fra Adgang til Alderdoms understøttelsen, eller skulde han forøde, hvad han faar i Understøttelse, bortfalder denne.

Indgaar den understøttede Ægteskab og derefter bliver trængende til yderligere Understøttelse end den, han oppebar ved Ægteskabets Indgaaelse, gaar han over til Forsørgelse af Fattigvæsenet."

Kommentar:

Dersom det, efter at Understøttelse er tilstaaet, bliver oplyst, at den understøttedes Andragende har indeholdt urigtige Angivelser angaaende hans Forhold, er det en Selvfølge, at Kommunalbestyrelsen kan underkaste Sagen fornyet Afgørelse og derved enten nedsætte Understøttelsen eller vel endog, naar de urigtige Angivelser skyldes den understøttede selv, ganske lade Understøttelsen bortfalde.

Bortset herfra kan Kommunalbestyrelsen ikke nedsætte Understøttelsen, medmindre Nedsættelsen kan

begrundes Paa, at der er indtraadt Forandringer i den understøttedes Forhold, og paa den anden Side kan den understøttede heller ikke begære forøget Understøttelse, medmindre han kan paaberaabe sig saadan Forandring.

Flytter den understøttede til en anden Kommune, vil der formentlig herved indtræde en saadan Forandring i hans Forhold, at det allerede af den Grund vil være nødvendigt, at han til Bestyrelsen for den Kommune, hvortil han er flyttet, indgiver Andragende om Understøttelse, hvilket Andragende da vil være at afgøre af den nævnte Kommunalbestyrelse.

§ 7.

„Alderdomsunderstøttelsen udredes af Opholdskommunen. Er den understøttede ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af de anvendte Bekostninger refunderede af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, hvem Understøttelsen vilde have paahvilet, saafremt den havde været Fattighjælp. Om Understøttelsens Ydelse skal der i saa Fald uopholdelig ske Anmeldelse til Forsørgelseskommunen.

Saa længe en Person modtager Alderdomsunderstøttelse, betragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans Opholdskommune som hvilende."

Kommentarer:

Indholdet af foranstaaende Paragraf viser, at, naar der i Loven om Alderdomsunderstøttelse henvises til „Kommunerne", som dem, der udrede Alderdomsunderstøttelsen, maa der herved være sigtet til den samme kommunale Enhed som i Fattiglovgivningen, altsaa til „Fattigkommunerne", jvfr. Ind. Min. Cirk. af 1ste Juni 1891. Heraf følger, at i de Tilfælde, hvor et Landdistrikt med Hensyn til Fattigvæsen hører ind under en Købstad eller en Handelsplads, maa Købstaden eller Handelspladsen i Forening med Landdistriktet ogsaa i Henseende til Alderdomsunderstøttelse betragtes som een Kommune, samt at Repræsentanten for Landdistriktet i saadanne Sager maa tiltroede Kommunalbestyrelsen eller vedkommende staaende Udvalg, for saa vidt det i den kommunale Vedtægt for en Købstad med Indenrigsministeriets Samtykke maatte blive bestemt, at Behandlingen af Spørgsmaal om Alderdomsunderstøttelse skulde overdrages et saadant. I det foran paaberaabte Cirkulære har Indenrigsministeriet derhos udtalt, at samme ikke kan anse det for rigtigt, at Afgørelsen af disse Spørgsmaal i Købstæderne henlægges

til Fattigudvalget, om det end selvfølgelig kan vise sig formaalstjenligt og i visse Tilfælde vel ogsaa nødvendigt, at der desangaaende indhentes Betænkning fra dette Udvalg.

2. Ved de offentlige Kasser, der ville have at yde Opholdskommunen Erstatning for udredet Alderdomsunderstøttelse, hvor ingen Forsørgelseskommune findes, sigtes til Amtsraadskredsen og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder efter Folketal, (jvfr. Fattiglovens § 27) og til Statskassen, for saa vidt angaar dels Personer fra de afstaaede Hertugdømmer i Henhold til Reglerne i Lov Nr. 37 af 9de Marts 1872 og Lov Nr. 104 af 24de Juli 1860, dels Personer fra Kyst og Christiansø, jvfr. Fattiglovens § 26. De nævnte Kasser yde selvfølgelig kun Erstatning for tre Fjerdedele af de til Alderdomsunderstøttelse af Opholdskommunen udrede Beløb.

§ 8.

„De af vedkommende Kommune afholdte Omkostninger med Fradrag af opnaaet Refusion opføres under en særskilt Post i Kommunens aarlige Regnskab. Efter at dette paa sædvanlig Maade er revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, bliver en Afskrift af bemeldte Post med tilhørende Bilag at tilstille Stedets Overøvrighed, der, efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne, indberetter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt. I Kjøbenhavn indsendes Regnskabet og Indberetning af Magistraten til Indenrigsministeren.”

Kommentarer:

1. De af vedkommende Kommune afholdte Omkostninger til Alderdomsunderstøttelse med Fradrag af opnaaet Refusion opføres under en særskilt Post i Kommunens aarlige Regnskab. Ifølge Indenrigsministeriets Cirkulære af 1ste Juni 1891 maa under denne Post kun opføres Udgifterne til saadanne Understøttelser, med Hensyn til hvilke der inden Regnskabets Afslutning af Kommunalbestyrelsen eller Overøvrigheden er truffet Afgørelse af, at de falde ind under Alderdomsunderstøttelsesloven. Er en saadan Afgørelse til den Tid endnu ikke truffen, ville Udgifterne i det paagældende Regnskabsaar være at opføre under Udgifterne til Fattigvæsenet, jvfr. Lovens § 4, 2det Stykke; bestemmes det da senere, at den ydede Understøttelse skal betragtes som Alderdoms-

understøttelse, vil det medgaaede Beløb i det næste Regnskab være at fradrage Fattigvæsensudgifterne og at føre til Udgift under Alderdomsunderstøttelserne, saaledes at Beløbet først da kommer i Betragtning ved Udmaalingen af Statskassens Tilskud i Henhold til Lovens § 9. Fra Udgiften under den omhandlede særskilte Post maa kun drages, hvad Kommunen ved Regnskabet Afslutning har erholdt refunderet andetsteds fra i Medfør af Bestemmelserne i Lovens § 7 for Understøttelser til Personer, der ikke ere forsørgelsesberettigede sammesteds, hvorimod de Beløb, der senere ventes refunderede, ville være at fradrage Alderdomsunderstøttelsesomkostningerne i Regnskabet for det Aar, i hvilket Refusionen er modtaget. At Statskassens Tilskud efter Lovens § 9 ikke vil være at postere under den heromhandlede Post, er en Selvfølge; Tilskudet bør rettest opføres særskilt til Indtægt under den paa Indtægtsiden af Kommunens Regnskab opførte Post „Andre Indtægter.“

2. I foranstaaende Paragraf er det fremdeles bestemt, at, efter at Kommunens aarlige Regnskab paa sædvanlig Maade er blevet revideret og decideret, bliver en Afskrift af den forommeldte særskilte Post med tilhørende Bilag, - hvorunder selvfølgelig de fremkomne Begæringer med, hvad dertil hører, - at tilstille Stedets Overøvrighed, der gennemgaar og om fornødent berigtiger det saaledes modtagne, og derefter indberetter til Indenrigsministeriet, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt i Alderdomsunderstøttelse. Ved Indenrigsministeriets Foranstaltning fordeles derefter Statstilskudet mellem Kommunerne i Forhold til, hvad hver enkelt af disse i Følge de modtagne Indberetninger har anvendt. Da en saadan Fordeling i Regelen ikke vil kunne finde Sted, forinden der fra samtlige Landets Kommuner foreligger Oplysning om, hvad der er anvendt til Alderdomsunderstøttelse, er det for at undgaa, at Kommunerne maa vente for længe paa Anvisningen af Statstilskudet, af Vigtighed, at de befalede Frister for de kommunale Regnskabs Revision og Decision nøje overholdes.

For Sognekommunernes Vedkommende er det ved Lov om Landkommunernes Styrelse af 6 Juli 1867 § 28 bestemt, at det aarlige Regnskab aflægges inden Udgangen af hvert paafølgende Aars Februar Maaned. Det gennemgaaes af tvende af Sogneraadet for eet Aar valgte Revisorer inden Udgangen af Marts Maaned. De af dem gjorte Bemærkninger besvares inden 14 Dage, hvorefter Regnskabet med Bemærkninger og Besvarelser

fremlægges til Eftersyn for Kommunens Beboere i 14 Dage.

Inden Midten af Maj Maaned indsendes Regnskabet med Bilag, Bemærkninger og Besvarelser til Amtsraadet, som lader det gennemgaa og paakender de af Sognekredsens Revisorer eller af dets egen Revision gjorte Udsættelser.

Købstadkommunernes aarlige Regnskab aflægges inden Udgangen af April Maaned i det paafølgende Regnskabsaar, jvfr. Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26de Maj 1868 § 33. Det fremlægges til offentligt Eftersyn i 14 Dage, gennemgaaes derefter af tvende valgte Revisorer og paakendes endelig i et Møde af Byraadets valgte Medlemmer. Inden hvert Aars 30te September skal Regnskaber i decideret Stand indsendes til Indenrigsministeren til Gennemsyn, jvfr. Lov 26de Maj 1868 § 34.

§ 9.

„Af Kommunernes Udgifter ved Alderdoms-understøttelsen tilskyder Statskassen Halvdelen, dog ikke udover 2 Millioner Kroner aarlig, og saaledes, at der i Finansaarene 1891 - 92 til 1894 - 95 kun tilskydes 1 Million aarlig, medens det fulde Beløb først stilles til Raadighed i Finansaaret 1895 - 96.

Statstilskudet fordeles mellem Kommunerne i Forhold til, hvad hver enkelt af disse i Følge de modtagne Indberetninger har anvendt, og maa ikke overstige Halvdelen deraf."

Kommentarer:

1. I foranstaaende Paragraf maa „Kommunerne" formentlig forstaaes i videste Omfang, saaledes at ogsaa Amtskommunerne, for saa vidt de gennem Repartition i henhold til Lovens § 7, jvfr. Fattiglovens § 27, komme til at udrede Beløb til Alderdomsunderstøttelse, have Ret til Andel i Statstilskudet.

2. Det maa antages, at de Bekostninger, for hvilke der ifølge foranstaaende Paragraf ydes Kommunerne delvis Godtgørelse af Statskassen, kun ere saadanne, som ere medgaaede til de af de trængende modtagne Understøttelser. Loven giver saaledes ikke Hjemmel til af Statskassen at yde Godtgørelse for Kommunernes Administrationsudgifter i Anledning af Alderdoms-understøttelsen.

§ 10.

„Besværing fra de trængende over de af vedkommende kommunale Myndigheder i medfør af nærværende Lov tagne Bestemmelser kunne ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Overøvrigheden, hvis Afgørelse, for faa vidt Besværingen ikke tages til Følge, er endelig, men i andet Fald af de nævnte Myndigheder kan indankes for Indenrigsministeren; i Kjøbenhavn forelægges Besværing over de af Magistraten tagne Bestemmelser for Indenrigsministeren.

Kommer Overøvrigheden ved Gennemsynet af Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at der er ydet Alderdomsunderstøttelse til dertil uberettigede, eller at Lovens Bestemmelser i andre Henseender ere tilsidesatte, har den ligeledes at træffe Afgørelse i Sagen, der dog kan indankes for Indenrigsministeren.

Meningsuligheder mellem Kommunerne indbyrdes i Anledning af de dem i Henhold til denne Lov paahvilende Forpligtelser, afgøres i Øvrigt af Amtmanden i den Overøvrigheds Kreds, hvortil den Kommune henhører, mod hvem Forpligtelsen gøres gældende, og for saa vidt det er Kjøbenhavn, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. De af Amtmændene afgivne Kendelser kunne indankes for Indenrigsministeren."

Kommentar:

De trængende have formentlig Ret til at fremsætte Besværing for højere Myndighed ikke blot over, at Alderdomsunderstøttelse er nægtet dem, men ogsaa med Hensyn til Understøttelsens Størrelse og Maaden, hvorpaa den ydes dem.

§ 11.

„Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1891; dog skal Indenrigsministeren, naar en Bestyrelse for en Kommune anholder derom, og særlige Grunde i øvrigt tale derfor, være bemyndiget til at fastsætte, at de Bestemmelser i Loven, der ikke angaa Kommunens Forhold til andre Kommuner, først skulle troede i Kraft for Kommunen den 1ste Januar 1892."

Kommentar:

Alderdomsunderstøttelsesloven giver ikke særlige Regler for de mosaiske og reformerte Trossamfund, der ifølge Bemærkningerne til Fattiglovens § 67 indtage en Særstilling med Hensyn til Fattigforsørgelse.

Aldersunderstøttelse efter Lov 9de April 1891
maa derfor blive at yde Medlemmerne af de nævnte
Trossamfund efter Lovens almindelige Regler og af de i
Loven omhandlede Myndigheder.

Bilag I.

Skema A. For Mænd og ugifte Kvinder.

Begæring om Aldersunderstøttelse.

I Henhold til Loven af 9de April 1891

af

Kommune

fra

(fulde Navn og Stilling),

boende

født den i

Sogn

Amt.

Nedenstaaende Spørgsmaal besvares saa udtømmende
som muligt, at Legitimationspapirer og øvrige
Bevisligheder, som Andrageren kan fremskaffe,
vedlægges.

1) Har Andrageren i de sidste 10 Aar uafbrudt haft fast
Ophold her i Landet og i bekræftende Fald hvor og
hvorlænge paa hvert enkelt Sted?

2) Har Andrageren i Løbet af de sidste 10 Aar modtaget
nogen som helst Fattighjælp til sig selv eller til Hustru,
ægte eller uægte Børn, Adoptivbarn eller Stedbørn og i
bekræftende Fald, hvori har Understøttelsen bestaaet,
naar er den ydet og af hvilken Kommune?

3) Er Andrageren i Løbet af de sidste 10 Aar ved Dom
funden skyldig i Løsgængereri eller Betleri?

4) Er Andrageren nogen Sinde ved Dom funden skyldig i
en Forbrydelse og i bekræftende Fald naar og hvorledes?

5) Hvilken Kommune anser Andrageren for sin
Forsørgelseskommune?

[som Regel den Kommune, hvor han sidst har haft
femaarigt uafbrudt Ophold uden at have modtaget
Fattighjælp, eller for saa vidt han ikke i nogen Kommune
har haft saadant Ophold, hans Fødekommune.]

- 6) Familiens Størrelse og de enkelte Familiemedlemmers Alder?
- 7) Bor Andrageren alene eller sammen med Familie eller andre, og da med hvem?
- 8) a. Hvori bestaar Andragerens og Husstands Erhverv?
b. Den omtrentlige Størrelse af Andragerens og Husstands samlede Indtægt i det sidste Aar?
c. Hvormeget af denne Indtægt har hidrørt fra Pension, Aftægt, Rentenydelse, Legater, faste Ejendomme, Understøttelser eller lignende Indtægtskilder, saa vidt mulig opgivet hver for sig?
- 9) Har Andrageren Udsigt til Understøttelse af Slægtninge eller andre, og har han Arv i Vente?
- 10) Andragerens Formue?
[Kapitaler, fast Ejendom, Aftægtsrettigheder, Løsøre, udestaaende Fordringer m. m., med Angivelse af den omtrentlige Værdi].
- 11) Andragerens Gæld?
- 12) Hvor meget har Andragerens Husleje udgjort i det sidste Aar?
- 13) Aarsagen til Andragerens Trang, derunder Oplysning om hans og Hustrus Helbredstilstand og Arbejdsdygtighed m. m.?
- 14) Hvor meget Andrageren behøver, og hvori han ønsker, at Understøttelsen maatte bestaa?
- 15) Andre Bemærkninger, som Andrageren selv finder Anledning til at fremsætte.

Herved erklærer jeg paa Tro og Love, at samtlige foranstaaende Besvarelser af de stillede Spørgsmaal ere rigtige og afgangne uden Forbehold, saaledes at de ere i Overensstemmelse med Sandheden.

Datum:

Underskrift:

Bopæl:

Vi undertegnede, der kende Andragerens Forhold, attestere, at hans Trang ikke er begrundet i Handlinger, ved hvilke han til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, i hans uordentlige eller ødsle Levned eller paa anden Maade er selvforskyldt.

Datum:

Underskrifter:

Bopæl:

NB. Opmærksomheden henledes paa:

at den Hjælp, som det bliver nødvendigt at tilstaa Andrageren, før Spørgsmaalet om hans Krav paa Alderdomsunderstøttelse er endelig afgjort, betragtes, for saa vidt saadant Krav nægtes, som Fattighjælp, samt

at den, som i de Tilfælde, hvor Loven paabyder eller tilsteder saadant, afgiver en Erklæring paa Tro og Love, ifalder Straf, naar Erklæringen befindes at være falsk; det samme gælder om den, der til Brug i Retsforhold, der vedkomme det offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner noget, hvorom han ingen Kundskab har.

Bilag II.

Skema B. For Enker og for fraskilte og fraseparerede Hustruer.

Begæring om Alderdomsunderstøttelse i Henhold til Loven af 9de April 1891

af

Kommune

Fra

(fulde Navn og Stilling)

boende

født den

i

Sogn

Amt

Nedenstaaende Spørgsmaal besvares saa udtømmende som muligt, og Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som Andragerinden kan fremskaffe, vedlægges.

-
- 1) Mandens fulde Navn og Stilling?
 - 2) Naar og hvor er han født, og for saa vidt han er i Live, hvor opholder han sig for Tiden?
 - 3) Naar er Ægteskabet hævet ved hans Død eller ved Skilsmisse, eller naar har Separationen fundet Sted?
 - 4) Har Andragerinden i de sidste 10 Aar uafbrudt haft fast Ophold her i Landet, og i bekræftende Fald hvor og hvorlænge paa hvert enkelt Sted?

Har Andragerinden eller hendes Mand, medens hun levede i Ægteskab med ham, i Løbet af de sidste 10 Aar modtaget nogen som helst Fattighjælp til dem selv eller til ægte eller uægte Børn, Adoptivbørn eller Stedbørn, og i bekræftende Fald, hvori har Understøttelsen bestaaet, naar er den ydet og af hvilken Kommune?

Er Andragerinden i Løbet af de sidste 10 Aar ved Dom funden skyldig i Løsgængereri eller Betleri? Er Andragerinden nogen Sinde ved Dom funden skyldig i en Forbrydelse, og i bekræftende Fald naar og hvorledes?

Hvilken Kommune anser Andragerinden for sin Forsørgelseskommune?

[for fraseparerede Koners Vedkommende den Kommune, hvor Manden er forsørgelsesberettiget, og for Enker og fraskilte Koners Vedkommende den Kommune, hvor Manden ved Ægteskabets Opløsning var forsørgelsesberettiget, for saa vidt de ikke senere ved femaarigt uafbrudt Ophold i en Commune selv have vundet Forsørgelseshjem sammesteds.]

Familiens Størrelse og de enkelte Familiemedlemmers Alder?

Bor Andragerinden alene eller sammen med Familie eller andre?

- a. Hvori bestaar Andragerindens og Husstands Erhverv?
- b. Den omtrentlige Størrelse af Andragerindens og Husstands samlede Indtægt i det sidste Aar?
- c. Hvor meget af denne Indtægt har hidrørt fra Pension, Aftægt, Rentenydelse, Legater, faste Ejendomme, Understøttelser, Underholdsbidrag fra Manden eller lignende Indtægtskilder, saa vidt mulig opgivet hver for sig?

12) Har Andragerinden Udsigt til Understøttelse af Slægtninge eller andre, og har hun Arv i Vente?

For fraseparerede og fraskilte Koners Vedkommende bedes det oplyst, om Manden er Pligtig at yde Underholdsbidrag og i bekræftende Fald, hvorledes dette er fastsat?

13) Andragerindens Formue?

(Kapitaler, fast Ejendom, Aftægtsrettigheder, Løsøre, udestaaende Fordringer m. m., med Angivelse af den omtrentlige Værdi.)

14) Andragerindens Gæld?

15) Hvor meget har Andragerindens Husleje udgjort i det sidste Aar?

16) Aarsagen til Andragerindens Trang, derunder Oplysning om hendes Helbredstilstand og Arbejdsdygtighed m. m.?

17) Hvor meget Andragerinden behøver, og hvori hun ønsker, at Understøttelsen maatte bestaa?

18) Andre Bemærkninger, som Andrageren selv finder Anledning til at fremsætte.

Herved erklærer jeg Paa Tro og Love, at samtlige foranstaaende Besvarelser af de stillede Spørgsmaal ere rigtige og afgivne uden Forbehold, saaledes at de ere i Overensstemmelse med Sandheden.

Datum:

Underskrift:

Bopæl:

Vi undertegnede, der kende Andragerindens Forhold, attestere, at hendes Trang ikke er begrundet i Handlinger, ved hvilke hun til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, i hendes uordentlige eller Ødsle Levned, eller paa anden Maade er selvforskyldt.

Datum:

Underskrifter:

Bopæl:

Opmærksomheden henledes paa:

at den Hjælp, som det bliver nødvendigt at tilstaa Andragerinden, før Spørgsmaalet om hendes Krav paa Alderdomsunderstøttelse er endelig afgjort, betragtes, for saa vidt saadant Krav nægtes, som Fattighjælp, samt

at den, som i de Tilfælde, hvor Loven paabyder eller tilsteder saadant, afgiver en Erklæring Paa Tro og Love, ifalder Straf, naar Erklæringen befindes at være falsk; det samme gælder om den, der til Brug i Retsforhold, der vedkomme det offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner noget, hvorom han ingen Kundskab har.

Kilde: Tillæg til bogen "Det offentlige Fattigvæsen" af A. Krieger, udgivet på Gads Forlag 1891.

Set på Byhistorisk Samling og Arkiv i Høje-Taastrup kommune.